

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 200 ***

SETMANARI POPULAR ***

INCA, 17 DE D'AGOST DE 1912 ***

EL BISBE Y EL POETA

Un estimat amic, insigne poeta, qui fa poc ha sortit d'aquest món ab una mort piúsima, plorat de tothom, ens havia demanat, en una de les seves cartes, que escrivissim una Pastoral sobre'l Sant Sacrifici de la Missa. Els cristians, quan surten d'aquest món victoriosos, un cop morts, adquireixen una certa superioritat; els considerem coronats de gloria, y de consegüent sos encàrrecs, aleshores se'ns fan sagrats, y'ns sentim com obligats a complirlos. Y quan l'encàrrec es d'ordre espiritual, y el qui'l fa es un ser elevat, d'alta inteligencia y de amplitut de cor, com era'l nostre amic en Joan Maragall, aleshores sembla que urgeix a la nostra consciencia'l seu compliment; y per axò, pròxims al sant temps de Quaresma... havèm pensat, estimats diocessans, parlarvos del Sant Sacrifici de la Missa.»

Y el Dr. Torras, en pagines ferventes, qui són un potent eco de la majestuósima Epístola als Hebreus y una admirable evocació de les esplèndides visions de l'Apocalipsi, parla del Sacrifici com de la substancia del dogma redemptorista y de totes les practiques cristianes; posa en el suprem Sacerdocí de Jesús el fonament de tota la regeneració humana, y'ns presenta'l diví Anyell immolat, com el centre de nostres adoracions y nostres amors. Ab força teològica de gran volada amostra com la Santa Missa es la reproducció essencial del Sacrifici realitzat pe'l Suprem Sacerdot del linatge humá, Crist Jesús; com ella es l'aglutinant sublim del cel, de la terra y del purgatori, que junta a les criatures humanes y angèliques, als passats y als presents, com es l'acte més social del Cristianisme, l'acció més divina que'ls homes podem practicar, y la meteixa vida de la Iglesia. Y ab inesborrables pinzellades descriu

la Santa Missa, revelant d'un modo particular la seva sublimitat intrínseca en les hores de persecució, y, per últim, explica les seves cerimonies ab conceptes enlayrats y parrafades intensísimes.

En les honres fúnebres que tota la catalana terra ha dedicades a'n en Maragall, el Dr. Torras y Bages ha presentada la ofrena més piadosa y més rica. No's podia imaginar un homenatge més pur y més plaent pera les aspiracions y els sentiments de l'ilustre difunt. Quin deu esser l'agrahiment que desde l'altra vida ha sentit pera aquest acte del Bisbe de Vich! Ab quina emoció (de la manera que l'altre món aquesta pugui ser sentida) haurá contemplat com dins un temple espiritual s'unia y armonisava la paraula apostòlica, equilibrada, exacta, generosa y ungida del Dr. Torras ab la que ell pronunciá en aquesta terra, vibrant, ideal, exigent, inquieta y corprenedora! A nosaltres se'ns figura que la Santa Missa, «l'aglutinant més poderós que pot existir», ha segellada la unió íntima entre aquestes dues majestats nostres, el Bisbe y el Poeta.

Qui no recorda aquell article d'en Maragall, en que demanava que l'assistencia a la Santa Missa fos «l'hora de més forta activitat espiritual del dia o de la setmana», aquella *Iglesia cremada* traspuant intensa amargura per entre un optimisme fundament cristiá? Com algunes exageracions deixaven ben gravada la necessitat de que'ls fidels compreguessin les cerimonies del Sant Sacrifici! Ab expressions caldejades suplicava que s'expliquessin «els salms fortíssims del començament», y fossin «lletgides, cridades, al poble les paraules de foc de les Epístoles de Sant Pau, que's poden ben dir adreçades a tots els homes de tots els temps», y sigues «anunciat cada dia a ia gent l'Evan-

geli, en la divina simplicitat dels seus passatges». Y's planyia del modo com molta gent oeixen Missa, «de la seva passivitat davant la tremenda energia del Sacrifici d'Amor que en l'altar se celebra».

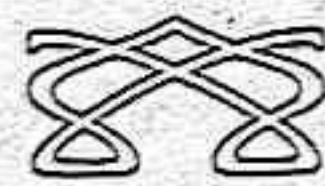
El Dr. Torras ab la seva Pastoral ha satisfet un anhel, potser el més intens que hagi sentit en Maragall, que'l Sacrifici de la Missa sigui explicat al poble. D'aquesta necessitat ne parlava moltes vegades y ab gran fervor, y quan podia llegir alguna descripció popular y llitúrgica de les cerimonies de la Missa, com la excellent que temps enrera publicá la *Fulla Dominical*, manifestava forta satisfacció.

En l'autobiografia (1) escrita per nostre Poeta al cumplir els vinticinco anys, com a recort més interessant y quasi únic de sa infantesa, parla de que no perdia ni un detall de les cerimonies quan anava a Missa o assistia a'n alguna solemnitat relligiosa. «Després, al ser a casa (diu ingenuament), me tancava en el meu reonet davant de la capella, y procurava reproduir tot que havia vist, Oh! es ben segur que molts sacerdots, davant del Deu en qui creuen y han de fer creure, no entonen ab més fe, ab més fervor, ab més entusiasme que jo entonava aquells mots sense cap sentit, y que feya acabar ab terminacions més o menys llatines...»

Y es que en Maragall en la essencia del Sant Sacrifici de la Missa sempre hi havia trobat el resúmy la més alta expressió de totes les relacions entre l'home y Deu; y sos sentits y sa imaginació s'extasiaven en la magnificencia de les cerimonies relligioses.

Joseph Tarré, Pvre.

(1) P. M. d'Esplugas, O. M. C., *Maragall; Notes íntimes.*

Creación necesaria

En cooperación con los Reverendos Padres Franciscanos de esta Ciudad siempre atentos al progreso é ilustración tanto científica como religiosa; fúndase una Academia ó Colegio, en donde de ahora en adelante los hijos de Inca y de los pueblos inmediatos podrán recibir la ilustración de que hallábanse casi huérfanos.

Mejora es ésta importantísima para Inca, ciudad que por su situación y condiciones lo requería, saliendo del letargo y postergación inconcebible en que se encontraba respecto á la Enseñanza.

Pródigos en el aplauso para cuanto beneficia la Ciudad no vacilamos en tributarle á sus organizadores, asegurando un feliz resultado si las energías puestas en acción responden á sus esperanzas, como es de contar dada la reconocida competencia é ilustración del Profesorado que la integra. X X.

LA MARE DE DEU D'AGOST

Avuy el cel, ha desvetllat alegre
Si en las vinyas hi ha la plenitud
l'Eternitat somriu en l'abundor.

Som al fort del islliu.

Quina flaire de most.

La Mare de Deu d'Agost

ofrenant els fruits riu.

Repican las campanas

qu'es la festa major.

Si'ls pagesos se llevan

surten a veure l'hort.

Las pomas y las peras

comensan a fer goig.

Al cel no hi ha cap núvol

qu'enteli la blavor.

Pagesos cap a missa

cap a missa major.

Els capellans la cantan

de gloria y de llahor.

Quan son a mitja missa

ja van a fe'l sermó.

María immaculada

feya la montessió.

Si puja ab cos y ánima

se fon en la llavor.

Els ángels y els arcàngels

cartan una cansó.

El poble se'ls escolta

ab molta devoció.

María se'ls guaytava

de desde la blavor.

María se'ls guaytaba

ab un somris d'amor.

María es mare nostre

tothom la sent al cor.

Els ángels y els arcàngels

están fent oració.

L'Assumpta amaga'l rostre
al mitj de la blavor.

Las campanas tocan y per sobre'ls camps
ressonen alegres, ressonen alegres;
las campanas tocan y a casa'ls malalts
ressonan alegres y confortants.

Las campanas tocan dalt del campanar
que la Verge vola, que la Verge vola.
Las campanas tocan sobre'l poble clar
que la Verge vola vers al cel blau.

Dotze horas cauen en terra

y'ls ángels cantan al cel

tot lo poble surt de missa

ab el cor vessant d'amor

perque ja té una Mare en la blavor.

Els fadrins y las fadrinas

se posan a festejar.

Las vinyas totes estesas,

s'estarrufan sota'l sol

ab un repós de festa esclatador.

A l'entrada de las casas

s'hi sent l'olor del dinar.

Si la esposa para taula

ja ajustava'l menjador

no més perque no s'inogui la frescor.

A l'hora de la tarda

de tanta llum que hi ha al cel.

la terra s'endormiscava.

Els raïms que tu culñas

son calents del raig del sol;

els posarém sobre'ls pampols

vora voreta del pou.

A redera la montanya

n'hi ha un'ombra tota estranya;

que sería? que será?

una tempesta vindrá

tot lo món s'enfosquirá.

'S gira vent

y'l bon sol se va cloent

Al cel hi ha una feresa neguitosa

y unu gran quietut.

Oronel terrer

pedra o agua vé.

Plou plou.

Cada núvol se desclou.

Si'l poble s'ensobreix

la eucontrada s'estremeix

trona aquí, trona allá.

Campaner ves a tocar

tot lo món s'aclarirá.

Si no tocas a bon temps

no veurém mai més el cel.

La campana fa un toc clar:

Bon-bon temps—feste aquí

Mal-mal temps—feste enllá.

Santa Bárbara va pels camps,

tota vestida de blanc,

de blanc y de negre

Jesús! com llampega!

Si'ls trons han ressonat en la negror

el poble s'ha arraulit sota dels núvols.

Sant Marc, Santa Creu, Santa Bárbara, no'ns

deixeu

qu'els camps s'han aclarit a cada llamp.

—Bon temps, d'ont vens?

— Del cell!

—Feste aquí qu'et desitjem.

—Mal temps, d'ont vens?

—Del infern!

—Feste enllá que no't volém.

De cop y volta'ls núvols s'han parit
esquinsantse amplement,
y el cel esdevé clar

qu'el sol ha lluit

sobre'l poble y els camps amullats de fresc
regaliments,

sota l'arc de Sant Martí.

Y tothom ha caigut agenollat
al devant del miracle qu'ha esclatat
al mitj del cel ab tanta claretat.

Pels carrers molts de la pluja

va passant la profesó,

tota la gent se la guayta

ab una gran devoció.

Aixís qu'es veu sota'l talám

la Mare de Deu d'Agost,

els pagesos y pagesas

li cantan un cant de goig:

Puig que sou Mare de Deu

y viviu de serenors,

vullau ser la mare nostre

la Mare de Deu d'Agost!

Quan la professó ha passat

cau una llum de sol post;

per sobre las vinyas plenas

hi ha quelcom que s'allunya apoc, apoc,

l'un pagés ha dit al altre:

Per la Mare de Deu d'Agost

a les set ja es fosc.

Si apuntan las estrelles en el cel blau,

repican las campanas en la gran pau;

—Es la Mare de Deu qu'entra,—

diu l'esposa al espós:

tot encenent la llar benefactora

ont cremará'l foc nou.

Francesc Pujols.

EL CEGO

Un pobre cego qui nomía Andreu sortia
un dia de l'Esglesia y s'en anava de cap a
caseua. Caminava molt a poc poc y paupant
a estones ab so gayato que li servia de guia.
Un jovensá de la mateixa vila que nomía
Lluc, molt mal criat, se volgué riure del des-
graciat diguentli: Ascolta ceguet; vols posar
dos duros que jo fas més via que tú?

—Van ses missions,—contestá'l cego—pe-
rò ab sa condició que jo he de triar es lloc y
s'hora per provarmós.

Ea Lluc hi vengué a bé esclafint en grans
riayes y posaren per testimonis tots els qui
havien escoltat la feta. Idó bé;—digué n'An-
dreu—avuy mateix, a mitja nit, veurém quia
des dos arribará primer a sa vila veynada.

Quant es rellotge acabá de tocar les dotze,
se posaren en camí. La nit era molt fosca y
bufava un ventot molest ferm. El camí passa-
va per dins un eusinar molt espés. N'Andreu
per qui sa nit y es dia eren una mateixa cosa

va arribar a la vila molt abans de trenc d'au-
ba, mentres que'n Lluc perdut per dins s'e-
sina, llenegant aquí, tropessant allà y pegant
qualque carahassotada, va entrar dins la vila
ja gran dia, y es mitj de s'avalot que li feia
la gent que s'era enterada de la feta, va pa-
gar a n-el pobre ceguet les deu pessetes que
li havia posades de missions.

Teadures d'or

ECONOMIA (?) REPUBLICANA

La Cámara francesa gasta cada año,
según estadística publicada en «La Li-
bre Parole», lo siguiente:

Seiscientos diputados cobran quince
mil francos anuales cada uno.

En el último año se gastaron se-
tenta y cuatro mil pesetas en papel
de cartas.

Los «waters closets» cuestan nue-
ve mil francos anuales.

Los cepillos y los espejos de los
tocadores cuestan diez mil francos,
porque hay que renovarlos con mucha
frecuencia por... evaporación.

La exterminación de las ratas cues-
ta doscientos francos; no es mucho,
se se conoce que no se aplican las
ratoneras y las pastas venenosas...
por si acaso.

Gastos «menudos», doce millones
de francos.

Téngase en cuenta que en esos
gastos «menudos» no se incluyen
ni el papel de cartas, ni los cepillos,
ni las servilletas desaparecidas, ni tam-
poco el abrigo de Jaurés, el paraguas
con mango de oro de Plou, ni sete-
cientos francos olvidados por un dipu-
tado monárquico sobre una cabina te-
lefónica, todos cuantos objetos vola-
ron (désele á la palabra uno de los
significados franceses) el invierno úl-
timo.

En resumen, los gastos totales se
elevan a 21.005.200 francos.

A la vista de esta cifra forzoso es
declarar que los regímenes democrá-
ticos son un poco caros, porque vein-
tíun millones por la charla de seis-
cientos señores que hacen muy poco
ó nada en beneficio del país son mu-
chos millones.

¡Librenos Dios de tales economis-
tas!

LA QUESTIÓ DEL JOC

Pareix que lo que publicarem a n-el nos-
tre Cronicó de dissapte, respecte del joc a

Inca, no va caure bé a tothom, y va molestá
un poc a certes persones.

Volem fer constar aquí que nosal'res no
deym les coses per molestar a negú; pero
que per molt de respecte que mos maresquen
les persones que se sentiren ofeses, y totes
les persones honrades en general, mos ne
merexen molt més la veritat y el bé públic.

Y... ¿que hi porem fer noltros si la veritat
y el bé públic resulten molestos per qualqu,
quantre la nostra voluntat?

Axò mes ho poren remediari ells que nol-
tros.

Y ja que hi som volem fer constar un'altra
cosa.

Y es que moltes vegades per suavisar lo
que deym, presentam com a recuit de rumors
públics, y per lo metex com insegú, coses
que nosaltres sabem ben certes, y de les
quals tenim, per dirho axi, les proves en ses
mans: a fi de que quedí als interessats lloc
per vetlar pel seu nom.

Y també que moltes vegades callam de
tot coses que poriem dir clar y llampant,
perque en no ser ben precis, mos estimám
més passar, per veure si se remedién sense
haverles de dir.

Amb axò no volem donar a entendre que'n
el cas de que se tracta aquest pic succeyesca
lo que deym; però es hò que se sábiga, per-
que veja tothom que no som tant maleyts
com se pensen y com poriem esser si mos
apuren un poc.

Ja hi val ab sos convencionalismes aco-
modadissos d'aquest mon!

Cronicó d'Inca

Agost de 1912.

Dia 12. —S'es feta una crida ordenant a
n-els qui tenen la desgracia de morirlos porcs,
que fassin un ciot de sis pans de fondo y ab
molta de cals les hi enterrin, o los cremin.

Axò de cremar els porcs no sabem si es
higiénic, segons com se verifiqui l'operació,
de totes maneres aplaudim les tardanes dis-
posicions del Sr. Baile, perque regularment
los enterrarán per esser lo més senzill.

Pareix que hi havia persones que se dedi-
caven a la compra de porcs morts de malal-
tia y los obraven. ¿Y que'n feyen? axò's lo
que falta averiguar que'n feyen! No falten
mals pensats que diuen que'n feyen saim y
braven les butses y desperdicis a sa bassa,
y d'aquí aquestes olors empestadores que
s'han sentides a certs carrés.

Dia 15. —Nostre mercat setmanal se ven
bastant animat. La plassa Major está plena
de fruita y verdúres vegentshi gran parada
de pomes.

A n-el pes del bessó y a les cases Xegarro
y Peixorra s'en presenta bastant d'aquest pro-
ducte que se paga tay lirat a 20 duros el quin-
tá.

El blat hi pujat una miqueta; se pagava a
17 y 17 pessetes y mitja sa cortera y els ordis
a 11 idem.

—Ab el tráfec del mercat no se conexix
que fos dia de precepte. Alguns, fos que ig-

norassen si era o no festa suprimida l.
Mare de Deu d'Agost, o se creguessen auto-
ritats ab motiu del mercat per allò que'l nu-
exemple se pren, feyen feyna servil.

A Inca se posa poc esment en l'observació
de les festes, fins y tot per aquelles persones
que fan professió de catòliques, o son *bigalots*
de confesionari.

Dia 16. —Tots els divenres anam a la Casa
consistorial a presenciar la sessió del Consis-
tori municipal, y si veym illum a la sala d'ac-
tes hi pujam per prende notes. Avuy e-hi som
anat, com de costum, y encara no e-hi havia
comparagut negú. Després d'un quart d'hora
e-hi ha guaytat el concejal conservador Sr.
Cortés, y no veent allà més que'l cronista
li ha tornat estrenyer. Mes tart, ha pu-
jat el retgidor lliberal Sr. Alzina y ha fet
dos dobbès de lo metex. Al cap de mitja ho-
ra d'esperar puja'l conserge a pagar els illum;
y no sabem res pus d'una sessió que devia
esser en segona convocatoria després d'ha-
verhi quatre setmanes de no celebrarse sessió.
—El Cronista.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.

Bessó	a	100'00	el quintá
Blat vey	a	17'00	la cortera
Xexa	a	17'50	id.
Sivada	a	9'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
Faves de cuynar	a	20'00	id.
Idem. novellas.	a	15'00	id.
Monjets de confit	a	28'00	id.
Sinrons	a	20'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa terça
Ous	a	1'00	sa dotzena

Escapulons

Hermosa casulla.—Hem vista una casulla,
vermella, que acaben de brodar ab seda y or
les religioses de Sant Vicens de Paul d'a-
questa ciutat. qu'es una verdadera preciositat.

El dibuix es de rasgos clars y nets que la
fan ben hermosa y escaent, y gens pesada a
la vista, com a vegades succeyex ab aques-
tes obres de tanta feynada, riquesa de detalls
y d'or y sedita.

L'obra de mans es feta ab molt d'esment y
primor que honra la Casa-Caritat que l'ha
confeccionada; lo qu'és els convents de mon-
jes d'Inca se lluxen ab axò de labors de
gust y art.

Tant preciosa casulla s'es feta per encàrrec
de les virtuoses senyores Morey D.ª Josefa y
D.ª Concepció, (can Gotleu), per obsequiar a
son parent Prevere, en sa misa nova, Mosser
Miquel Alcover Castañer, de Sóller, que aca-
ba de ser ordenat a Roma, pel Cardenal Me-
rry del Val, aont ha cursat la carrera y ha
obtingut el grau de Doctor en Teología, des-
prés de brillants exámens.

Axò no vâ.—Al donar conte al número passat del penó de Sant Francesc, diguerem que deya a n-els contorns del escut *Deus meus et omnia*, essent que diu: *Benedicas vobis Dominus et custodias vos.*

Vat-aquí lo que tenen el no apuntar les coses y fiarse de la memoria.

Gampana escardada.—Els veyrats de Sta. Magdalenn y de tot aquell contorn se troben mal vesats, perque no senten ja tocar la seua campana, a les Ave-Maries del malí y de l'horabaixa, ni a les 11 y mitx dia, com senten abans.

La causa d'axò, no es certament perque s'hagi dexada aquella bona costum de tocar-la; sino perque el contra-temps o els ayres han cruyat de tal manera dita campana, que no se dexa sentir a penes, de 50 passes enfora. Pareix talment un'esquella cruyada o un cossi escardat. ¡Bona ganga per el senyor Rector del Oratori!

Peladora de metles.—Quan verem les proves de la peladora y triadora de metles que ha adquirida la *Caxa Rural* del Circo Catòlic, no creyem que li ratés tant com hem vist avuy que trabaya seguit, seguit, rodada per dos homos.

En so dia fa una corentena de corteres,

y se compren que si anás en forsa motor faría una xexentena de corteres, axò qu'es una de ses màquines petites, puis n'hi ha que tenen mitat més de xalindros que per forsa han de donar doble rendiment.

En vista que li ratia més la Junta ha baxat la tarifa de preus: ara se paga a 40 cèntims la cortera.

A nostras Suscriptors.—Suplicam a nostros suscriptors, dels pobles d'enfora que estan en descubert en nostra Administració que vejen d'enviar l'import.

Als qui no tenen medis de fermos arribar els diners podem utilitzar els sellos de correu de 15 cèntims.

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 3.—Inca.

Derretes Obres Rebudes

Ensayo crítico sobre la coeducación de los sexos.—Conferencias dadas en la sociedad médica-farmacéutica de los Santos Cosme y Damián por el **DR. D. JOSÉ BLANC Y BENET** miembro de la Real Academia

de Medicina de Barcelona, Vocal de la Junta Provincial de Protección a la Infancia, ex-Director del Dispensario del Sagrado Corazón de Jesús para niños enfermos pobres etc.

Balance Higiénico de los modernos sistemas moral.—Discurso leído en la Real Academia de Medicina y Cirugía de Barcelona en el acto de recepción del Académico electo Dr. D. José Blanc y Benet.—Discurso de contestación del Dr. D. José Anguera y Caylá Académico numerario.—28 de Noviembre de 1909.

Enciclopedia Universal Ilustrada Europea-Americana tomo XIII.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

271

Qui está bé, que no se mògue.

272

Derrera un aplegado, vé un escampado.

273

Per vos son fètes, ses monjes d'Inca.

274

Sa feyna es santa y assanta.

275

Obra comensada, mitx acabada.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPASHECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Imprenta de Ca-Nostra

Se confecciona toda clase de modelació per Juljats municipals y Caxes rurals baix d'intellegents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prouit y economia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibrería per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

REPRESENTACIONES PRINCIPALS

que dins el Ram de Llibrería te'n

Miquel Durán Seurina

La de la Casa GUSTAU GILI qu'a l'actualitat edita les *Obres completes* d'en Joan Maragall.

La de la Casa SATURNI CALLEJA qu'ara publica una biblioteca titulada: *Ciència y Acció*, recomanada per molts de Prelats espanyols.

La de la Casa F. SEIX, qu'actualment publica una obra de molta acceptació: *Enciclopedia Jurídica Española*.

La de la Casa ESPASA, que se llueix ferm en una obra de gran renom la *Enciclopedia Universal ilustrada*.

INCA, (BALEARES)

Aquest setmanari sa publica ab censura eclesiástica.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE **IGNACIO FIGUEROLA**

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11 Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
INCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA, CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■ ■ PRECIO FIJO